

Vähäiset vaatimukset - Latvia

SISÄLLYSLUETTELO

- 1 Vähäisiä vaatimuksia koskevan menettelyn olemassaolo
 - 1.1 Soveltamisala, vaatimuksen määrällinen katto
 - 1.2 Menettelyn aloittaminen
 - 1.3 Lomakkeet
 - 1.4 Neuvonta
 - 1.5 Todisteiden vastaanottamista koskevat säännöt
 - 1.6 Kirjallinen menettely
 - 1.7 Tuomion sisältö
 - 1.8 Kulujen korvaaminen
 - 1.9 Muutoksenhakumahdollisuus

1 Vähäisiä vaatimuksia koskevan menettelyn olemassaolo

Latvian tuomioistuinjärjestelmässä on erityismenettelyjä sellaisia vähäisiä vaatimuksia varten, joissa on kyse raha- tai elatusapusaatavien perimisestä ja joiden määrä on enintään 2 100 euroa.

Vähäisistä vaatimuksista säädetään siviiliprosessilain 30.³ luvun 250.¹⁸–250.²⁷ §:ssä ja 54.¹ luvun 449.¹–449.¹² §:ssä.

1.1 Soveltamisala, vaatimuksen määrällinen katto

Vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely koskee vain rahasaatavan ja elatusapuvelan perimistä (siviiliprosessilain 35.¹ §:n 1 ja 3 kohta).

Velan pääoma tai elatusapuvelan kokonaismäärä ei saa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä ylittää 2 100 euroa kanteen nostamispäivänä. Elatusapuvelan kokonaismäärän ylärajaa sovelletaan kuhunkin lapseen erikseen, ja velan kokonaismäärään luetaan yhden vuoden aikana maksettavat elatusavut.

Latvian lainsäädännön vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely ei koske tapauksia, joihin sovelletaan asetusta eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä ([Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta \(EY\) N:o 861/2007](#), annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007). Latvian lainsäädäntöä sovelletaan kuitenkin alioikeuden päätöksiä koskevaan muutoksenhakumenettelyyn. Euroopan unionissa rajat ylittävään elatusavun perintään sovelletaan elatusvelvoitteista annettua neuvoston asetusta ([neuvoston asetusta \(EY\) N:o 4/2009](#), annettu 18 joulukuuta 2008, toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä elatusvelvoitteita koskevissa asioissa).

Latvian valtio perii kanteesta palvelumaksun, joka on 15 prosenttia vaaditusta määrästä, kuitenkin vähintään 71,41 euroa. Palvelumaksua ei kuitenkaan veloiteta lapsen tai vanhemman elatusapusaatavien perimisestä.

1.2 Menettelyn aloittaminen

Tehdessään vähäisiä vaatimuksia koskevia päätöksiä tuomioistuin noudattaa tietyin poikkeuksin normaaleja menettelytapojaan. Tuomioistuin aloittaa asian käsittelyn kirjallisen kanteen perusteella.

Tuomioistuin ei ala käsitellä asiaa, ellei kannelta ole laadittu [siviiliprosessilain 250 §:n 20 kohdan](#) mukaisesti, esimerkiksi jos kantaja ei ole käyttänyt hakemuksessaan mallilomaketta, joka on vahvistettu vähäisille vaatimuksille, tai jos kantaja ei ilmoita, vaatiiko hän asian suullista käsittelyä tuomioistuimessa.

Jos kanne ei ole lain mukainen, tuomioistuimen tuomari tekee tällä perusteella päätöksen kanteen tutkimatta jättämisestä, lähettää päätöksen kantajalle ja asettaa määräajan puutteiden korjaamiselle. Määräaika ei voi olla lyhyempi kuin 20 päivää päätöksen postittamispäivästä. Tuomarin päätöksestä voi valittaa 10 päivän kuluessa tai, jos valittajan asuinpaikka on Latvian ulkopuolella, 15 päivän kuluessa.

1.3 Lomakkeet

Kanne ja sitä koskeva vastaus on esitettävä lomakkeilla, jotka on vahvistettu valtioneuvoston asetuksessa (*Ministru kabinetsin* asetus N:o 783, annettu 11 lokakuuta 2011, vähäisissä vaatimuksissa käytettävistä lomakkeista). Asetuksen liitteissä vahvistetaan seuraavat lomakkeet:

1. Vähäistä vaatimusta koskeva kanne, jolla peritään rahasaatavaa.
2. Vähäistä vaatimusta koskeva kanne, jolla peritään elatusapusaatavaa.
3. Vastaus vähäistä vaatimusta koskevaan kanteeseen, jolla peritään rahasaatavaa.
4. Vastaus vähäistä vaatimusta koskevaan kanteeseen, jolla peritään elatusapusaatavaa.

Asetus on saatavilla Latvian virallisen lehden (*Latvijas Vēstnesis*) lainsäädäntöportaalissa <http://likumi.lv/doc.php?id=237849>.

Vähäistä vaatimusta koskevassa lomakkeessa on ilmoitettava kantajan ja vastaajan henkilötiedot sekä seuraavat seikat:

1. Sen alioikeuden (*rajona (pilsētas) tiesa*) nimi, jolle hakemus on toimitettu. Elleivät osapuolet ole erikseen sopineet erimielisyyksiensä käsittelystä muussa tuomioistuimessa, ne käsitellään tuomioistuimessa, jonka alueella vastaajana olevalla fyysisellä henkilöllä on hänen ilmoituksensa mukainen vakituinen asuinpaikka tai vastaajana olevalla oikeushenkilöllä on rekisteröity toimipaikka. Jos riita koskee oikeushenkilön sivukonttorin tai -toimiston toimintaa, kanne asiassa voidaan nostaa myös sivukonttorin tai -toimiston sijaintipaikan tuomioistuimessa.
Tietoa siitä, mikä tuomioistuin on toimivaltainen ja mikä tuomioistuin on niin ollen mainittava lomakkeessa, on saatavilla verkkosivulla <http://www.tiesas.lv/>, osiossa tuomioistuimet (*Tiesas*) ja niiden alueellinen toimivalta (*Tiesu darbības teritorijas*).
2. Jos kantaja haluaa jonkun muun edustavan itseään tuomioistuimessa, kanteessa on ilmoitettava kantajan edustaja. Jotta henkilö edustaa toista tuomioistuimessa, hänellä on oltava julkisen notaarin oikeaksi todistama valtakirja (*pilnvara*), jossa hänelle on annettu edustamisoikeus. Jos edustaja on valantehnyt asianajaja (*zvērināts advokāts*), edustus on vahvistettava asianajosopimuksella (*orderis*). Jos asianajan on määrä toimia asianosaisen puolesta ulospäin, tätä varten on oltava kirjallinen valtakirja, mutta tässä tapauksessa valtakirjan ei kuitenkaan tarvitse olla notaarin oikeaksi todistama.
3. Kanteen kohde. Lomakkeessa on ilmoitettava kantajan ja vastaajan väliset riidanalaiset oikeudet ja oikeussuhteet, joiden olemassaolon tai puuttumisen kantaja pyytää oikeutta vahvistamaan ja joiden osalta kantaja pyytää tuomioistuinta turvaamaan hänelle lain mukaan kuuluvat oikeudet tai edut.
4. Menetelmä, jota käyttäen vaatimuksen määrä on laskettu. Vähäistä vaatimusta koskevassa lomakkeessa on ilmoitettava saatavan pääoma (eli velan määrä ilman korkoja ja sopimussakkoja), sopimussakkojen määrä, lain tai sopimuksen mukaan erääntyneiden korkojen määrä sekä kaikki nämä summat yhteensä.
5. Lomakkeessa on selostettava, mihin seikkoihin kantajan vaatimus perustuu, mitä todisteita hän esittää, mihin erityisiin lainkohtiin vaatimus perustuu ja lopuksi mitä määräyksiä tuomioistuimen on kantajan mukaan annettava.
6. Kantajan tai hänen edustajansa, tai heidän kummankin, jos tuomioistuin sitä edellyttää, on allekirjoitettava kanne. Kanteeseen on liitettävä asiakirjat, jotka osoittavat, että asiassa on tehty lain vaatimat, tuomioistuinkäsittelyn ulkopuoliset valmistelevat selvitykset. Kanteeseen on myös liitettävä asiakirjat, joilla näytetään toteen kanteen perusteena olevat seikat.

1.4 Neuvonta

Siviiliprosessilaissa ei ole vähäisiin vaatimuksiin liittyviä, oikeudellista avustamista koskevia erityissäännöksiä. Asianosaisella voi olla edustaja vähäistä vaatimusta koskevassa asiassa.

Jos kantaja haluaa toisen henkilön edustavan häntä oikeudessa ja edustaja laatii kanteen, kanteessa on ilmoitettava seuraavat seikat: edustajan etu- ja sukunimi, henkilötunnus sekä osoite tuomioistuimen kanssa käytävää kirjeenvaihtoa varten tai, jos edustaja on oikeushenkilö, edustajan rekisterinumero ja rekisteröity toimipaikka. Kuka tahansa fyysinen henkilö voi toimia edustajana siviiliprosessissa, jos hän on täyttänyt 18 vuotta, ei ole holhouksen alainen eikä häneen sovellettu mikään siviiliprosessilain 84 §:ssä mainituista rajoituksista. Jos toisen henkilön on määrä toimia edustajana tuomioistuimessa, hänellä on oltava tähän asianosaisen antama valtuutus, jonka osoituksena on notaarin oikeaksi todistama valtakirja. Asianosainen voi antaa tuomioistuimessa toiselle henkilölle suullisen valtuutuksen toimia puolestaan. Valtuutus on merkittävä oikeudenistunnon pöytäkirjaan. Oikeushenkilön edustajalla on oltava kirjallinen valtuutus tai asiakirjat, jotka osoittavat, että hänellä on asemansa nojalla oikeus edustaa oikeushenkilöä ilman erityistä valtuutusta. Jos edustaja on valantehnyt asianajaja, edustus on vahvistettava asianajosopimuksella. Jos asianajan on määrä toimia asianosaisen puolesta ulospäin, tätä varten on oltava kirjallinen valtakirja, mutta tässä tapauksessa valtakirjan ei kuitenkaan tarvitse olla notaarin oikeaksi todistama. Jos asianosaisella on edustaja, tämä allekirjoittaa tarvittavat asiakirjat ja toimittaa ne oikeudelle valtuutuksensa mukaisesti.

1.5 Todisteiden vastaanottamista koskevat säännöt

Todisteluun sovelletaan siviiliprosessilain yleisiä säännöksiä. Vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä todisteina voidaan näin ollen esittää asianosaisten tai kolmansien osapuolten lausuntoja, todistajanlausuntoja, kirjallisia todisteita ja asiantuntijalausuntoja.

1.6 Kirjallinen menettely

Tuomioistuimen tuomari aloittaa asian käsittelyn kirjallisen kanteen perusteella. Vastajalle toimitetaan kanteen jäljennös, siihen liitettyjen asiakirjojen jäljennökset ja vastauslomake. Vastajan on annettava vastauksensa 30 päivän kuluessa. Tuomioistuin ilmoittaa vastaajalle myös, että vastauksen puuttuminen ei estä päätöksen antamista asiassa ja että vastaaja voi pyytää asian täyttä suullista käsittelyä tuomioistuimessa. Kun tuomioistuin toimittaa asiakirjat asianosaisille, se selostaa näiden menettelyllisiä oikeuksia, antaa tietoa asiaa käsittelevän tuomioistuimen kokoonpanosta ja kertoo, miten asianosainen voi vastustaa tietyn tuomarin osallistumista asian käsittelyyn. Siviiliprosessilaissa annetaan asianosaisille menettelyllisiä oikeuksia, jotka koskevat oikeudenkäyntiin valmistautumista ja joita he voivat käyttää viimeistään seitsemän päivää ennen vahvistettua päätöksen antamispäivää.

Vastaja voi antaa vastauksensa valtioneuvoston hyväksymässä lomakkeessa. Lomake on yksi valtioneuvoston asetuksen liitteessä mainituista lomakkeista (*Ministru kabinetsin* asetus N:o 783, annettu 11 lokakuuta 2011, vähäisissä vaatimuksissa käytettävistä lomakkeista). Lomake on saatavilla Latvian tuomioistuinportaaliassa <http://likumi.lv/doc.php?id=237849>). Vastajan on annettava vastauksessaan seuraavat tiedot:

1. Sen tuomioistuimen nimi, jolle vastaus toimitetaan.
2. Kantajan etu- ja sukunimi, henkilötunnus ja ilmoitettu asuinpaikka tai sen puuttuessa tosiasiallinen asuinpaikka. Kantajana olevan oikeushenkilön nimi, rekisterinumero ja rekisteröity toimipaikka.
3. Vastajan etu- ja sukunimi sekä henkilötunnus, hänen ilmoittamansa asuinpaikka sekä muu osoite tai näiden puuttuessa hänen tosiasiallinen asuinpaikkansa. Vastajana olevan oikeushenkilön nimi, rekisterinumero ja rekisteröity toimipaikka. Lisäksi vastaaja voi antaa myös muun osoitteen tuomioistuimen kanssa käytävää kirjeenvaihtoa varten.
4. Asian numero ja esitetyn vaatimuksen kohde.
5. Ilmoitus, myöntääkö vastaaja kanteen kokonaan tai osaksi.
6. Selostus vaatimuksen kiistämisestä ja siitä, mihin kiistäminen perustuu ja mihin lainkohtiin vastaaja vetoaa.
7. Todisteet, jotka tukevat vaatimuksen kiistämistä.
8. Ilmoitus, mistä asioista tuomioistuimen tulisi vaatia todisteita.
9. Ilmoitus, pyytääkö vastaaja tuomioistuinkulujen korvaamista.
10. Ilmoitus, pyytääkö vastaaja asian ajamisesta koituvien kulujen korvaamista, sekä tällaisten kulujen määrä ja määrän todisteeksi esitettävät asiakirjat.
11. Ilmoitus, vaatiiko vastaaja tuomioistuimen suullista käsittelyä.
12. Muut olosuhteet, jotka vastajan käsityksen mukaan ovat tärkeitä tuomioistuimen päätöksen kannalta.
13. Muut pyynnöt.
14. Luettelo vastaukseen liitetystä asiakirjoista.
15. Vastauksen laatimisaika ja -paikka.

Vastaajalla on oikeus nostaa vastakanne 30 päivän kuluessa siitä, kun alkuperäinen kanne toimitettiin vastaajalle, jos 1) alkuperäisen kanteen ja vastakanteen vaateiden kuittaaminen on mahdollista, 2) vastakanteen hyväksyminen johtaisi siihen, että tuomioistuimen olisi hylättävä alkuperäinen kanne kokonaan tai osittain, 3) vastakanne ja alkuperäinen kanne liittyvät toisiinsa ja niiden käsittely yhdessä nopeuttaa menettelyä ja johtaa oikeampaan lopputulokseen. Asia käsitellään vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn mukaisesti, jos myös vastakanteen vaatimus on vähäinen vaatimus eli vaadittu määrä jää alle ylärajan ja vaatimus on muotoiltu vähäiseksi vaatimukseksi.

Jos vastakanteessa esitetty vaatimus ylittää vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan ylärajan tai jos vaatimus ei koske raha- tai elatusapusaatavan perimistä, tuomioistuin käsittelee asian normaalin oikeudenkäyntimenettelyn mukaisesti.

Jos osapuolet eivät vaadi asian suullista käsittelyä eikä tuomioistuin pidä suullista käsittelyä tarpeellisena, vähäinen vaatimus käsitellään kirjallisessa menettelyssä. Osapuolille ilmoitetaan hyvissä ajoin, minä päivänä päätöksen jäljennös on saatavilla tuomioistuimen kansliasta. Tätä päivämäärää pidetään tällöin päivänä, jona päätös on annettu kokonaisuudessaan.

Tuomioistuin tutkii asian suullisessa käsittelyssä normaalin oikeudenkäyntimenettelyn mukaisesti, jos jompikumpi osapuoli niin vaatii tai tuomioistuin pitää suullista käsittelyä tarpeellisena.

Jos henkilön asuin- tai oleskelupaikka on Latvian ulkopuolella ja hänen osoitteensa on tiedossa, oikeudenkäyntiasiakirjojen toimitukseen ja tiedoksi antamiseen sovelletaan Latviaa sitovia kansainvälisiä lakeja sekä EU:n oikeutta, varsinkin menettelyjä, jotka on vahvistettu vähäisiä vaatimuksia koskevan asetuksen (EY) N:o [861/2007](#) 13 artiklassa.

1.7 Tuomion sisältö

Tuomioistuin antaa päätöksensä siten, että päätöksen jäljennös toimitetaan asianosaisille heti päätöksen tekemisen jälkeen.

Päätöksen jäljennös toimitetaan postitse tai jos mahdollista muulla tavoin sen mukaan kuin oikeudenkäyntiasiakirjojen toimittamisesta ja tiedoksi antamisesta on säädetty siviiliprosessilaissa. Päätöksen jäljennös on lähetettävä heti sen päivän jälkeen, jona päätös on annettu kokonaisuudessaan. Määräaikaisten laskemiseen ei vaikuta se, milloin päätös on vastaanotettu.

Vähäistä vaatimusta koskevan päätöksen on oltava siviiliprosessilain tavanomaisten, päätöksen sisältöä koskevien säännösten mukainen. Tuomioistuimen päätöksessä on neljä osaa:

1. Päätöksen johdanto-osassa todetaan, että päätös annetaan Latvian tasavallan nimissä. Osassa mainitaan seuraavat seikat: päätöksen päivämäärä, päätöksen antavan tuomioistuimen nimi, tuomioistuimen kokoonpano, oikeuden istuntoon osallistuneen pöytäkirjanpitäjän nimi, asian osapuolet ja riidan kohde.
2. Päätöksen kuvailevassa osassa selostetaan kantajan vaatimukset, vastaajan mahdolliset vastakanteet, se, miltä osin vastaaja kiistää kanteen, sekä asianosaisten esittämien huomautusten asiasisältö.
3. Päätöksen perusteluissa selostetaan, mitä asiassa on näytetty toteen, mainitaan todistusaineisto, johon tuomioistuimen johtopäätökset perustuvat, sekä kerrotaan, miksi jotain näyttöä ei ole hyväksytty. Tässä osassa mainitaan myös lait ja asetukset, joita tuomioistuin on soveltanut, arvioidaan tosiseikkojen oikeudellista merkitystä ja esitetään tuomioistuimen päätelmät kanteen hyväksyttävyydestä. Jos vastaaja on hyväksynyt kanteen kokonaisuudessaan, päätöksen perusteluissa mainitaan vain lait ja asetukset, joita tuomioistuin on soveltanut.
4. Tuomiolauselmassa todetaan, hyväksyykö vai hylkääkö tuomioistuin kanteen kokonaan tai osittain, ja selostetaan päätöksen asiasisältö. Siinä todetaan myös, kuka maksaa tuomioistuinkulut ja miltä osin, määräaika, jonka aikana päätös voidaan panna täytäntöön vapaaehtoisesti, valitusaika ja -menettely sekä päivämäärä, jona päätös on annettu kokonaisuudessaan.

Asianosaiset voivat valittaa vähäistä vaatimusta koskevasta päätöksestä minkä tahansa sellaisen valitusperusteen nojalla, joka luetellaan siviiliprosessilaissa.

1.8 Kulujen korvaaminen

Vähäisiä vaatimuksia koskeviin menettelyihin sovelletaan tuomioistuinkulujen korvausvelvollisuutta koskevia yleisiä sääntöjä.

Tuomioistuimen päätöksessä määrätään hävinnyt osapuoli korvaamaan kaikki voittaneen osapuolen tuomioistuinkulut. Jos kanne hyväksytään vain osaksi, vastaaja määrätään korvaamaan kantajan tuomioistuinkulut suhteessa hyväksytyihin vaatimuksiin. Vastaavasti kantajan on maksettava vastaajan tuomioistuinkulut suhteessa hylättyihin vaatimuksiin. Valtion palvelumaksua (*valsts nodeva*) ei peritä valituksesta, joka koskee oikeuden päätöstä liitännäisasiassa (tällaista valitusta kutsutaan nimellä *blakus sūdzība*). Samaa sääntöä sovelletaan yksipuolista tuomiota koskevaan takaisinsaantihakemukseen (kyseessä on tilanne, jossa asianosaista vastaan on annettu päätös hänen ollessaan poissa asian käsittelystä ja asianosainen pyytää asian käsittelyä uudestaan tuomioistuimessa).

Jos kantaja peruuttaa kanteen, hänen on korvattava vastaajan tuomioistuinkulut. Tällöin vastaaja ei korvaa kantajan tuomioistuinkuluja. Jos kuitenkin kantaja peruuttaa kanteen siitä syystä, että vastaaja on täyttänyt kantajan vaatimukset vapaaehtoisesti kanteen nostamisen jälkeen, tuomioistuin voi kantajan vaatimuksesta määrätä vastaajan korvaamaan kantajan tuomioistuinkulut.

Vastaavasti jos kanteen käsittely jätetään sillensä, tuomioistuin voi vastaajan vaatimuksesta määrätä kantajan korvaamaan vastaajan tuomioistuinkulut.

Jos kantaja on vapautettu tuomioistuinkuluista, vastaaja voidaan määrätä maksamaan tuomioistuinkulut valtiolle suhteessa hyväksytyihin vaatimuksiin.

1.9 Muutoksenhakumahdollisuus

Alioikeuden päätöksestä voidaan tehdä valitus (*apelācija*) seuraavissa tapauksissa:

- Tuomioistuin on soveltanut tai tulkinnut aineellista oikeutta virheellisesti, ja tämän vuoksi päätös on virheellinen.
- Tuomioistuin on rikkonut prosessioikeudellisia säännöksiä, ja tämän vuoksi päätös on virheellinen.
- Tuomioistuin on erehtynyt asiaan liittyvistä tosiseikoista tai arvioinut todistusaineistoa virheellisesti tai tuomioistuimen oikeudellinen arvio asiaan liittyvistä olosuhteista on ollut virheellinen, ja tämän vuoksi päätös on virheellinen.

Jos vähäistä vaatimusta koskeva päätös on tehty kirjallisessa menettelyssä, valitusaika alkaa kulua päätöksen tekemispäivästä.

Siviiliprosessilaissa mainittujen seikkojen lisäksi valituksessa, jossa väitetään, että tuomioistuimen päätös on virheellinen, on selostettava seuraavat seikat:

- Mitä aineellisen oikeuden säännöksiä alioikeus on soveltanut tai tulkinnut virheellisesti tai mitä prosessioikeudellisia säännöksiä alioikeus on rikkonut? Miten tämä on vaikuttanut tuomioistuimen päätökseen?
- Mistä asiaan liittyvistä tosiseikoista alioikeus on erehtynyt? Mitä todistusaineistoa se on arvioinut virheellisesti? Millä perusteella voidaan katsoa, että tuomioistuimen oikeudellinen arvio asiaan liittyvistä olosuhteista on ollut virheellinen? Miten tämä on vaikuttanut asiassa annettuun päätökseen?

Alioikeuden tuomari päättää, voidaanko valitus toimittaa eteenpäin, ja jos valitusta ei ole tehty siviiliprosessilain vaatimusten mukaisesti tai kaikkia tarvittavia jäljennöksiä ei ole liitetty valitukseen tai jos valituksen ja liiteasiakirjojen jäljennösten asianmukaisia virallisia käännöksiä ei ole toimitettu säännösten vaatimalla tavalla, alioikeuden tuomari asettaa määräajan, jonka kuluessa puutteet on korjattava.

Jos puutteet korjataan määräajassa, valitus katsotaan toimitetuksi sinä päivänä, jona se toimitettiin ensimmäisen kerran. Muussa tapauksessa katsotaan, että valitusta ei ole toimitettu lainkaan, ja se palautetaan valittajalle.

Valitusta, jota ei ole allekirjoitettu tai jonka on toimittanut vailla asianmukaista edustus-oikeutta oleva henkilö tai josta ei ole maksettu valtion palvelumaksua, ei hyväksytä, vaan se palautetaan valittajalle. Valituksen hyväksymättä jättämisestä ei voi valittaa.

Kun muutoksenhaku-oikeuden tuomari on todennut, että valituksen toimittamismenettelyä koskevia säännöksiä on noudatettu, hän päättää valituksen käsittelyn aloittamisesta 30 päivän kuluessa valituksen vastaanottamisesta. Joissain tapauksissa tämän päätöksen tekee kolme tuomaria yhdessä.

Jos ainakin yksi mahdollisista valitusperusteista on olemassa, tuomari päättää aloittaa valituksen käsittelyn. Hän ilmoittaa asianosaisille viipymättä käsittelyn aloittamisesta ja asettaa määräajan, jonka kuluessa asianosaisten on toimitettava huomautuksensa.

Jos tuomari, jonka tehtävänä on antaa päätös asiassa, katsoo, että valituksen käsittelyä ei tulisi aloittaa, asian ratkaisee kolme tuomaria yhdessä.

Jos ainakin yksi kolmesta tuomarista katsoo, että ainakin yksi mahdollisista valitusperusteista on olemassa, tuomarit päättävät valituksen käsittelyn aloittamisesta ja ilmoittavat asiasta asianosaisille.

Jos tuomarit ovat yksimielisiä siitä, että ainuttakaan valitusperustetta ei ole olemassa, he päättävät valituksen tutkimatta jättämisestä ja ilmoittavat asiasta asianosaisille. Tämänkaltaisesta prosessioikeudellisesta päätöksestä (*rezolūcija*) ei voi valittaa.

Kun muutoksenhakutuomioistuin on ilmoittanut asianosaisille valituksen käsittelyn aloittamisesta, nämä voivat 20 päivän kuluessa tästä antaa kirjalliset huomautuksensa valituksesta. Huomautuksista on annettava yhtä monta jäljennöstä kuin asiassa on osapuolia.

Kun osapuolelle on ilmoitettu valituksen käsittelyn aloittamisesta, hän voi 20 päivän kuluessa tästä toimittaa vastavalituksen. Kun vastavalitus on saapunut tuomioistuimelle, se lähettää siitä jäljennöksen muille asianosaisille.

Vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä päätökset tehdään yleensä kirjallisessa menettelyssä. Asianosaisille ilmoitetaan hyvissä ajoin päivämäärä, jona päätöksen jäljennös on saatavilla tuomioistuimen kansliasta. Heille annetaan tietoa myös tuomioistuimen kokoonpanosta ja heidän oikeudestaan vastustaa tietyn tuomarin osallistumista asian käsittelyyn. Päätös katsotaan annetuksi päivänä, jona päätöksen jäljennös on saatavilla tuomioistuimen kansliasta. Jos tuomioistuin pitää tarpeellisena, vähäistä vaatimusta koskeva valitus voidaan käsitellä suullisesti.

Muutoksenhakutuomioistuimen päätöksestä ei voida valittaa oikeuskysymyksen perusteella, ja se tulee lopulliseksi, kun se julistetaan suullisessa menettelyssä tai kun se annetaan kirjallisessa menettelyssä.

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Päivitetty viimeksi: 07/02/2019